

**נוער
הישוער**
התנועה החדשה שלי

הידען

נוער הישוער

מוזגים כוס ראשון. המצות מכוסות.

סברי מרגן ורבנן ורבתי ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר בחר בנו מכל עם ורוממונו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ונתת לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה. חגים ומגעים לששון. את יום חג המצות הזה. זמן חרותנו. מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים. ומועד קדשך בשמחה ובששון התלחנו. ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ולימים טובים יותר. שזתה רב כוס היין בהסבה.

ברכת השומרים

נשא ברכה לכל אלו ששנים פקוחה בכלילה. השומרים על החיות. על העדרים ועל גבולות המושבה. שהיה ידם חזקה ורחם איתנה. וידעו כי בעמלם הם ממשיכים את שרשרת הדורות של מגני הארץ.

ועונים אמן

ברכה ליד העמלות. למשקים את האדמה בזעה ובאהבה. לאלו המוציאים לחם מן הארץ והופכים שממה לגן פורה. יהי רצון שתתברך האדמה בגשמים בעתם. ושיזכו לקצר ברנה את אשר זרעו בדמעה.

ועונים אמן

מכאן נשלח תפלה לעולם תליו. אנשי כחות הבטחון וההצלה. העומדים על משמר ארצנו. ביתנו ועדותינו. יהיו שלום בצאתם ובבואם. ויעיבם לביתם לעולם ולברכה. שזכה עם ישראל לחיות בעולם, ברעות ובאחוקה, בכפר, בעיר ובמושב.

ועונים אמן

ורחץ

המדריכים עוקרים עם קצרת מים, נטלה ומגבת, רוחצים את ידי החנוכים מעל הקערה ומקרים:

נוקיר תודה על המים. על גשם בעתו המשקה את העדות. ועל המעינות הנובעים בארצנו. שזכה לשמר על מקורות המים ולראות את הארץ פורחת ולבלובה.

כרפס

טובלין כרפס פחות מכזית בשי מלח, ומקרוין: ברוך אתה יי אלהינו ותודה לחקלאי. בורא פרי האדמה.

יתץ

יתץ: הארעין חוזבה את המצה האמצעית לשנים, ומצפין את החצי הראשון לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומרת בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כי לא הספיק הזמן ללועש את הבצק ועלינו נגר לאכל מצה רמוכה בשוקולד השחר.

כל אחד יספר על החופש האולטימטיבי שלו

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן המסבין שואלים:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - **כלו מצה!**

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקוח - **הלילה הזה מרור!**

שבכל הלילות אין אנו ממבילין אפילו פעם אחת, - **הלילה הזה שתי פעמים!**

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, - **הלילה הזה כלנו מסבין!**

מניח את הקערה על השלחן, המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ניצאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.

ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו

ובנות בנוותנו משעבדים היינו לפרעה במצרים, ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים,

כלנו זקנים, כלנו יודעים את החזקה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים, וכל המרבה

לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

כנגד ארבעה בנים דברה תורה

לא בן יקריא חנך אמר לפי הדמות:

חכם, מה הוא אומר? "מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם?" הוא

החניך שקרא את כל מערך הפעילות מראש: זה ששואל על כל פרט בסיפור יציאת מצרים

ורוצה לדעת בדיוק מתי אוכלים, אומרים לו: "ברוך הבא, שב איתנו ותלמד אותנו גם אתה."

רשע, מה הוא אומר? "מה העבודה הזאת לכם?" הוא החניך שיושב בצד עם המלפון: זה

שאומר "מה הקשר שלי לסיפור הזה? השומר אחי?" לו אנחנו אומרים: "אילו היית שם במצרים

לבד, לא היית נגאל, הכוח שלנו הוא בביחד, בחיבור לאדמה ובשמירה על הבית, שומר אחי!"

תם, מה הוא אומר? "מה זאת?" הוא החניך החדש: זה שרואה את הסדר בפעם הראשונה

בעיניים גדולות ושואל בחמימות למה כולם שרים חזק כל כך, לו אנחנו עונים בפשטות: "בחזק

יד הוציאנו ה' ממצרים, מבית עבדים."

ושאנו יודע לשאול? זה שפשט ונהנה מהאווירה: הוא עוד לא מבין הכל, אבל הוא כאן

איתנו. "את פתח לו" - אנחנו אלו שנספר לו את הסיפור, נחבר אותו לחבורה ונראה לו שגם הוא

חלק מהערשרת של נוער השומר.

וכלנו יחד, חכמים ותמים, שומרים ושומרות, בונים ובנות, יושבים סביב השלחן

וזוכרים מאין באנו ולאן אנו צועדים.

מכסה את המצות ומגביה את הפוס בידו, ואומר:

והיא נשמדה לאבותינו ולנו:

על א אחד בלבד עמד עלינו לבלותנו.

אלא שבכל דור נדור עומדים עלינו לבלותנו.

והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

בעזרת השם ובהשתדלותנו

יגיד הפוס מיזדו ויגלה את המצות.

ארמי אבד אבי, נרד מצרימה ויגר שם במתי מעט, יהי שם לגוי גדול, עצום ורב.

וירעו אתנו המצרים ויענונו, ויחננו עלינו עבודה קשה.

ונצעק אל ה' אלהי אבותינו, וישמע ה' את קלנו, וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו.

ויצאנו ה' ממצרים ביד חזקה, ובזרע נטויה, ובמרא גדל, ובאחוז ובמפתים.

שנאמר:

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה - **אני ולא מלאך;**

והכיתי כל בכור בארץ מצרים - **אני ולא שרף;**

ובכל אלהי מצרים אעננה שפמים - **אני ולא השליח;**

אני ה' - אני הוא ולא אחר.

ביד חזקה

ובזרע נטויה

ובמורא גדול

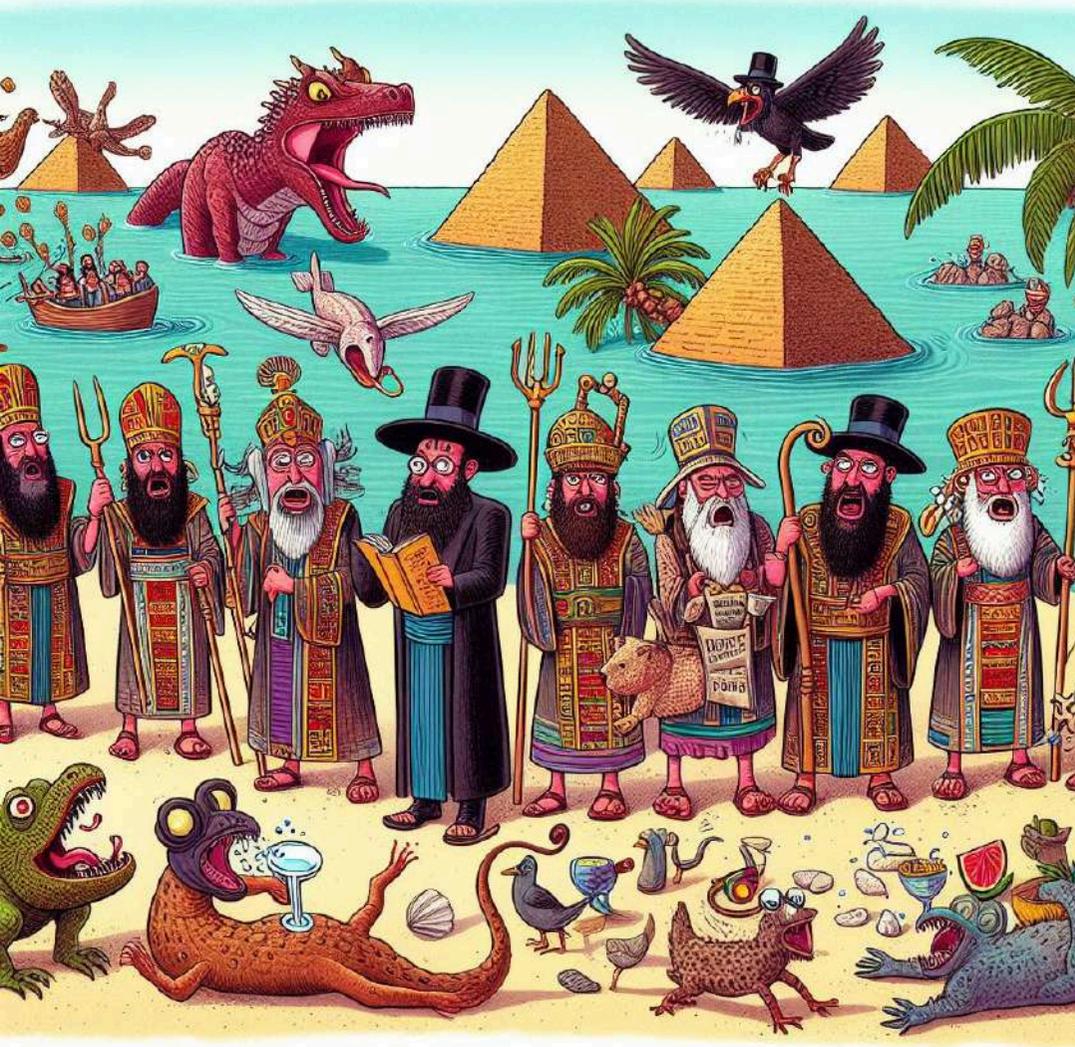
ובאתות

ובמפתים

כמה מעלות טובות למקום עלינו

כמה מעלות טובות למקום עלינו:
אלו הוציאנו ממצרים ולא עננה בהם שפטים. **דיינו.**
אלו עננה בהם שפטים, ולא קרע לנו את הים. **דינו.**
אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה. **דינו.**
אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא האכילנו את המן **דינו.**
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת. **דינו.**
אלו נתן לנו את השבת, ולא הכניסנו לארץ ישראל. **דינו.**

כשאומר דם ואש ותימרות עשן, עשר המכות ודצ"ך עד"ש באח"ב -
ישפוך מן הכוס מעט יין

אלו ענך מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם

צפרדע

כנים

ערוב

דבר

שחין

בד

ארבה

חשך

מכת בכורות

כל אחת ואחד יספרו על
מנהג שמתקיים בביתם
בפסח או בימים אחרים

פסח

מצה

ומרור

פסח: שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים.

מצה: זו עגנו אוכלים, על שום מה? על שום עגלא הספיק בצקם על אבותינו להחמיץ, עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם.

מרור: זה עגנו אוכלים, על שום מה? על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים.

רתץ

נומלים את הדיים ומברכים:

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נמילת ידי!

מוציא מצה

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ.

לא בדיק לחם, משהו בין קרקר לקרמון.

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

כורך

כל אחד מהמסבים לוקח כניח מן המצה העלשית עם כניח מרור, כורכם יחד,

אוכלם בהסבה ובלי ברכה

שלחן עורך

צפון

עזבו שמויות, האפיקומן מחכה לכם!

ברך

מברכים ברכת המזון על האוכל שאכלנו ושוחים את הכוס העלשית.

בכל דור נדור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ובתך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא אלא אף את אמותינו ואותנו גאל עמקם, שנאמר: ואותנו הוציא מעם, למען הביא אותנו, לתח לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו, ונעבד את הארץ ונשמרה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעו, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממעלותיו. הים ראה ונס, הירדן יסב לאחור. ההרים תקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן - תסב לאחור, ההרים - תרקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור - אגם מים, תלמיש - למעיניו מים.

מוגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

שותים את הכוס בהסבת שמאל.

כל אחד יספר על דמות של משחררת שנותנת

לו השראה

זה הזמן לשתף בשיר שמזכיר לכם חופש

אחד מי יודע?

אחד מי יודע?

אחד אני יודע: אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים מי יודע?

שנים אני יודע: שני לחות הברית. אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה מי יודע?

שלשה אני יודע: שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע: ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

ששה מי יודע?

ששה אני יודע: ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שבעה מי יודע?

שבעה אני יודע: שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שמונה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע: עשרה דבראי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא, עשרה דבראי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבמיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבראי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה עשר מי יודע?

שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא, שנים עשר שבמיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבראי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

חד גדיא

חד גדיא, חד גדיא, חד גדיא,
דזבין אבא בתרי זוני, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא שוורא ואכלה לגדיא, דזבין
אבא בתרי זוני, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוני,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חומרא והפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוני,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחומרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוני,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחומרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא,
דזבין אבא בתרי זוני, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חורא ושחטה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחומרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא,
דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוני, חד גדיא, חד גדיא.

אתא השוחט ושחט לחורא, דשחטה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחומרא, דהפה לכלבא,
דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוני,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לחורא, דשחטה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחומרא,
דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוני,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות,
דשחט לשוחט, דשחט לחורא, דשחטה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחומרא, דהפה
לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוני,
חד גדיא, חד גדיא.

